

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 50. S. Gregorius Ordinatus Episcopus Sasimensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

§. L.

Sæculum IV.
A. C. 374.*S. Gregorius ordinatus Episcopus
Sasimensis.*

Præter externorum hostium assultus, *S. Greg. Naz.*
 Basilio contra vicinorum quoque *E. or. 20. p. 355.*
 piscoporum invidiam pugnandum fuit; *Epist. 379. ad*
 purissima ejus fides quibusdam causa odii *Martin. 361.*
 erat, nam plerique ideo veram Doctrinam *ad Abyrt.*
 confitebantur, ne populorum pietatem of- *331. ad So-*
 fenderent. Factorum gloria, qua S. Ba- *phron.*
 filius eminebat, eo ferventius urebantur,
 quo magis vulnus prodere pudor veta-
 bat. Hinc, occurrente occasione, in di-
 visionem Cappadociæ in duas Provincias
 libentissime consenserunt, quod scirent id
 S. Basilio summam molestiam creaturum;
 is novæ molitioni restitit, quantum po-
 tuit, ut urbis suæ Cæsariensis utilitati con-
 fuleret, cui hæc divisio plurimum detri-
 menti ferebat; sed frustra fuit; in duas
 Provincias divisa est Cappadocia, nempe
 in primam, cujus Metropolis Cæsarea per-
 mansit, & secundam, cujus Tyana urbs
 caput fuit. Tunc Anthimus Episcopus
 Tyanæus postulavit, ut hæc divisio, a sæ-
 culari Regimine imperata, in Ecclesiasti-
 co quoque locum haberet, Episcopi secun-
 dæ Cappadociæ sibi, ut Metropolitanano o-
 bedirent, & nulla amplius in eos Basilio es-
 set jurisdictio. S. Basilius antiquos limi-
 tes, & Provinciarum divisionem, a Majo-

Bb 4 ribus

Sæculum IV. ribus suis acceptam, conservare volebat; **A. C. 374.** sed novus Metropolitanus Concilia celebranda turbabat, & in suas partes quosdam Episcopos pertrahebat, qui ita frigde cum S. Basilio agebant, ac si eum nunquam antea novissent. Anthimus Presbyterorum aliquos suis sermonibus cepit, alios e suis Ecclesiis ad alias transtulit. Quosdam sibi Ecclesiæ Cæsariensis proventus retinuit, illos potissimum, qui ab Ecclesia S. Orestis in monte Tauro reddebantur, & in via ducente Cæsaream per Tyanam vehebantur. Majus illud est, quod semel S. Basilium per viam angustam prætereuntem tenuerit, & mulos abstulerit. Ut vero his injuriis justitiæ speciem affingeret Anthimus, S. Basilium erroris in fide accusabat, dicebatque hæreticis nullum tributum esse pendendum. Anthimus pro quadam Ecclesia in Armenia Episcopum, nomine Faustum, ordinavit, quem justissime S. Basilius ordinare recusaverat, irrisitque Virum sanctum, quod ita scrupulose Canones observandos existimaret.

At in adversis crescebat S. Basilii constantia, non eum Anthimi improbitas a proposito dimovit; plures ad Ecclesiæ emolumentum in illa Provincia instituit Cathedras; in Episcopatum erexit Sasimam, oppidum in via publica, quæ per mediam Cappadociam ducebat, & in

utrius-

*Greg. p. 356.
Bas. ep. 195.
ad Theod.
313. ad
Pæmen.*

utriusque Provinciae finibus situm; ad novam vero Sedem occupandam S. Gregorium Nazianzenum destinabat; Gregorius Episcopatus nomen averfatus, negabat primo se Episcopum futurum, & longissime ab hac Dignitate suas cogitationes divertere affirmabat; aiebat praeterea, locum hunc esse ad Sedem Episcopalem minime commodum, viam esse publicam, quam hominum advenarum quasi colluvies insedisset, deficere aquam, pascuam, & quaecunque reddere vitam jucundam possent, ubi nihil praeter tumultum, & miseriam videas, jurgia quoque perpetua cum Anthimo sibi nascitura; tum sui ingenii fervore plus justo non nihil abreptus, inquit: *ad hanc vitae rationem suscipiendam major quam nostra sit, virtus requirenda est*; & denique amicitiae jure liberrime usus, de Basilio querebatur, quod decepisset se, cum ad vitam solitariam fuisset exhortatus, ut deinde ad negotia publica pertraheret.

S. Gregorius juste conqueri plerisque videbatur, & dure nimis tractari ab amico; S. Basilius vero in suo proposito immotus perstitit; unice, & super omnia salutem animarum quarebat, nec amplius apud eum amicitiae jura valebant, quando de majori Dei gloria agebatur; cum nihil supra Episcopatus fastigium esse existimaret, nulla ei sedes, qua Episcopus se-

Bb 5 deret,

Saeculum IV.
A. C. 374.

Or. 7. p. 143.

S. Gregorius.

Sæculum IV. deret, angusta videbatur; noverat etiam
 A. C. 374. Christianam amici sui humilitatem, &

Or. 5. p.
 135.

Orat. 5.
 p. 134.

S. Grego-
 rius Nazi-
 anzenus.

Greg. ep.
 32.

quod ab eo exigeret, neutiquam viribus
 eius majus esse constabat. Gregorii quo-
 que Parens juncta cum Basilio opera filio
 persuasit, ut Episcopatum Sasimensem ac-
 ciperet; ergo ordinatus est, quamvis se-
 cut ipse testatur, coram ordinante caput
 magis, quam cor inclinaret. Hac occa-
 sione, ut mos ferebat, brevem orationem
 pronuntiavit, in qua illatam sibi amico-
 rum vim Tyrannidem appellat, fatetur-
 que, se in Basilius animo vehementer
 fuisse commotum, at nunc primos motus
 damnare, atque plene esse reconciliatum.
 Paulo post aliam orationem præsentem Pa-
 tre, S. Basilio, & aliis, qui eum ordinave-
 rant, dixit, in qua fusius causas explicat,
 cur adeo onus Episcopale suscipere ti-
 muerit, & quam terribilis Episcoporum
 sit obligatio, demonstrat. Post hæc ali-
 quando S. Gregorius S. Basilio frater, jam
 tunc Episcopus Nyssenus in Cappadocia
 in quemdam locum, ubi Martyrum age-
 bantur festa, advenit, tuncque iterum S.
 Gregorius Nazianzenus ad populum di-
 cens, de sua ordinatione mentionem fa-
 cit, & quantum in ea suscipienda animus
 repugnasset; queritur etiam sero nimis
 advenisse Gregorius.

Interim quia Gregorius Sasimam adi-
 re cunctabatur, S. Basilius ejus tardita-
 tem

tem increpavit, cui respondit S. Gregorius: *gratissimum mihi negotium est, negotiis cavere, hæc est gloria mea! si omnes me imitarentur, tota Ecclesia esset in pace.* Nihilominus hujus Sedis possessionem adire paranti, opposuit se Anthimus, occupatis palustribus viis, quibus Sasinam aditus erat, & ad S. Gregorii minas, quas intentabat, risit. Anthimus deinde Nazianzum ad Gregorium Senem invisit, movitque omnem lapidem ad permovendum filium, ut se tanquam suum Metropolitanum agnosceret, & subjectus esset, hac conditione promisit, permitturum se, ut quiete in sua Sede moraretur. S. Gregorio intolerabile videbatur postulatam, hinc Anthimus iratior, quam venisset, ab eo discessit. Scripsit ei deinde solemnem epistolam, qua eum, ut suum suffraganeum, ad Provinciæ Concilium vocabat; hæc vero epistola S. Gregorium vehementer offendit; tum Anthimus rogare, ut saltem ipse S. Basilium ad ineunda quædam pacta permoveret; sed S. Basilio displicuit, quod amicus ejus cum Anthimo hac super causa pacisci cœpisset; tot difficultatibus absterritum S. Gregorium novi Episcopatus tœdium subiit, & nullo unquam Episcopi officio functus, in solitudinem auffugit, ubi in quodam Nosocomio ægrotis pro morum Magistro simul, & famulo erat.

Sæculum IV.

A. C. 374.

Id. ep. 33.

Carm. p. 9.

Carm. p. 8.

vita Greg.

p. 15.

§. LI.